

El caçador i la pastora

Maria Teresa Pellicer i Lleonart, L'Escala

1. I el di - a de car - nes - tol tes, trum - lai - rà, la - rà - la, la - ra, la - ra, là. I el di - a de car - nes
no en te - ni - a bu - lla, Que qui no en te - ni - a
jo en te - ni - a bu - lla, Com que jo en te - ni - a

tol - tes i el rec - tor en va pre - di - car, el rec - tor en va pre - di - car. 2. Que qui
bu - lla, carn no po - di - a men - jar, carn no po - di - a men - jar. 3. Com que
bu - lla, carn ja en vaig po guer men - jar, carn ja en vaig po guer men - jar.

Jo me'n gafo l'escopeta, i en el bosc me'n vaig anar.
I en el bosc no hi ha mai caça, ni ocell per poguer tirar,
sols una hermosa nineta, dormida d'un olivar;
de tan bonica que n'era, no la goso despertar.
Ja en collí un ram de violes, sobre el pit les hi tirà;
les violes n'eren fresques, i la noia es despertà.
-Què en voleu vós, galant jove? M'heu vingut a despertar.
-Com que en sou tan boniqueta, si (a)mb mi us voleu casar.
-No pot ser, no, galant jove, ja sóc dada fa temps ha;
però com que sou tan galant jove, amb vós sí que em vu(i) casar.